

دستور العمل مقابله با شرایط اضطراری منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی

Emergency Response Instruction Petrochemical Special Economic zone

PZ-PD-WI-01

تهیه کننده	تایید کننده	تصویب کننده	مهر اعتبار دهی تضمین کیفیت
رئیس پدافند غیرعامل سازمان	رئیس HSE سازمان/ دبیر کمیته شرایط اضطراری منطقه	مدیرعامل سازمان/ مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه	
امیر حیاتی نیا	مهرزاد غیبی	سیدامید شهیدی نیا	

نسخه کاغذی تهیه شده از این سند به عنوان مدرک نامعتبر تلقی می گردد. به جز نسخی که به مهر (مدرک معتبر) تضمین کیفیت در کلیه صفحات سند مربوطه مهرور شده باشند.

سطح شرایط اضطراری	معیارها	مثال
سطح ۱	حوادث یا تهدیداتی که توسط خود شرکت و با منابع داخلی قابل کنترل بوده و به کمک و منابع بیرونی نیاز نداشته یا در صورت درخواست منابع بیرونی، این منابع تحت فرماندهی و مدیریت شرکت حادثه دیده فعالیت می نمایند. در هر صورت، فرماندهی این سطح از حوادث برعهده خود شرکت حادثه دیده است.	- آتش سوزی قابل کنترل داخل شرکت - رهاش مواد خطرناک در محدوده کوچکی از شرکت - آتش سوزی یک تجهیز فرآیندی محدود در یک واحد ریزش یک سازه کوچک درون شرکت - حوادثی که به نوع خاصی از تجهیزات آتش نشانی نیاز داشته باشد که شرکت آن را دارا نباشد. - حوادث نیازمند مواد اطفایی خاص یا پاسخ به مواد خطرناک - حوادثی که منابع و تجهیزات داخلی کافی است اما به منابع انسانی نیاز دارد.
سطح ۲	حادثه یا تهدیدی که از مرزهای داخلی یک شرکت خارج شده و مدیریت آن به تیم مدیریت شرایط اضطراری منطقه واگذار می شود. این سطح از حوادث می توانند شامل هرگونه حادثه با خروج تأثیرات آن از مرزهای یک شرکت باشند. این تأثیرات می توانند جزئی یا گسترده باشند. همچنین، بروز شرایط اضطراری پراکنده و متعدد در شرکت های منطقه هم در این سطح قرار می گیرند.	- نشست هیدروکربن و ورود آن به شرکت های مجاور - آتش سوزی های بزرگ صنعتی در مرزهای شرکت و تأثیر بر تاسیسات مجاور - نشست مواد خطرناک و انتشار آن بر سطح شرکت های مجاور - آتش سوزی های شدید با پتانسیل دومینو و تأثیر بر شرکت ها مجاور - پارگی خطوط لوله و حرکت مواد خطرناک به سمت سایر شرکت ها - بروز چندین حادثه مجزا در شرکت های مختلف - حملات تروریستی به شرکت های مجزا و مختلف - حوادث آتش سوزی گسترده در سطح منطقه که با منابع داخلی منطقه قابل کنترل نباشد. - حملات هوایی به شرکت ها و تاسیسات - نشست گسترده مواد سمی در سطح منطقه
سطح ۳	این سطح از شرایط اضطراری در بر دارنده حوادث یا تهدیدات گسترده در سطح منطقه است که با منابع داخلی و با مدیریت تیم فرماندهی منطقه قابل کنترل نبوده یا مدیریت شرایط اضطراری به خارج از منطقه سپرده می شود. این حوادث نیازمند به کارگیری منابع گسترده برون سازمانی هستند.	- از بین رفتن منابع داخلی - تصمیم به تغییر مدیر شرایط اضطراری از بالا - حوادث بسیار گسترده مثل انفجارات بزرگ در منطقه با حجم تخریب بالا - نشست مواد سمی و خطرناک از تاسیسات و حرکت آن به سمت مناطق مسکونی خارج از منطقه - آتش سوزی های وسیع با تأثیرات گسترده بر منطقه

۹-۳- بحران (Crisis):

شرایط فاجعه بار و حوادث بزرگی که کنترل آن از اختیار شرکت ها و منطقه ویژه خارج می شود. در شرایط بحران، کنترل و مدیریت حادثه به مراکز و مراجع دیگری، خارج از منطقه تفویض می گردد.

۱۰-۳- تیم شرایط اضطراری (Emergency Management Team- EMT):

تیمی است که با ریاست مدیر شرایط اضطراری و با حضور جمعی از مدیران ارشد شرکت ها و با هدف حمایت و پشتیبانی از فعالیت های صحنه حادثه تشکیل می شود.

تیم شرایط اضطراری سطح ۱: تیمی است که در داخل شرکت ها و در زمان بروز شرایط اضطراری با مسئولیت مدیر عامل شرکت تشکیل می شود. ترکیب اعضای این تیم به انتخاب خود شرکت ها انتخاب می شود.

تیم شرایط اضطراری سطح ۲: تیم شرایط اضطراری در سطحی بالاتر از سطح یک که در سطح منطقه تشکیل می شود. اعضای این تیم عبارتند از:

- مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه (رئیس)

- مدیر عامل پتروشیمی بندر امام (جانشین اول)

- مدیر عامل شرکت فجر انرژی خلیج فارس (جانشین دوم)

- رئیس امور HSE (دبیر جلسه)

- رئیس روابط عمومی (سخنگو)

- مدیر بهره برداری

- رئیس حراست ارشد

- رئیس درمان و فوریت های پزشکی منطقه

- و فرمانده بسیج

اعضای اصلی تیم شرایط اضطراری سطح ۲ شامل رئیس تیم، دبیر، رئیس حراست ارشد و سخنگو بوده و سایر نفرات، بسته به نیاز و توسط دبیر جلسه به تیم دعوت می شوند.

تیم شرایط اضطراری سطح ۳: تیمی است که در سطح سه شرکت اصلی وزارت نفت تشکیل شده و اعضای آن توسط وزارت نفت معرفی می شوند.

۱۱-۳- مدیر شرایط اضطراری (Emergency Situation Manager):

شخصی است که مسئولیت نظارت بر حسن اجرای سیستم مدیریت شرایط اضطراری را در هر شرکت برعهده دارد. حصول اطمینان از رعایت الزامات مدیریت شرایط اضطراری و هدایت و رهبری کلان شرکت در شرایط اضطراری و پس از آن هم برعهده مدیر شرایط اضطراری است.

نکته: در این طرح، منظور از مدیر شرایط اضطراری، مدیران عامل شرکت ها هستند.

هر یک از مدیران شرایط اضطراری می بایست جانشین اول و دوم خویش را به صورت رسمی منصوب و معرفی نمایند.

۱۲-۳- فرمانده حادثه (Incident Commander):

شخصی است که مسئولیت مدیریت، هدایت و کنترل صحنه حادثه را بر عهده دارد. فرماندهان حادثه توسط مدیران شرایط اضطراری شرکت ها منصوب می شوند. کلیه مسئولیت های فرماندهی، عملیات، طرح ریزی، تخصیص منابع، ایمنی حادثه، اطلاع رسانی و هماهنگی حادثه بر عهده فرمانده حادثه است مگر اینکه این مسئولیت ها را بصورت رسمی به افراد دیگر تفویض نماید.

نکته: تفویض مسئولیت های ذکر شده از فرمانده حادثه به دیگر افراد، رافع پاسخگویی نهایی فرمانده حادثه نیست.

۳-۱۳- طرح پیش حادثه (Pre-incident Plan- PIP):

طرح یا سند مدونی که اطلاعات حمایت کننده ضروری را جهت مدیریت حادثه فراهم می نماید. این طرح می بایست از قبل و بر اساس فرمت های استاندارد تهیه شده و در اختیار تیم های پاسخ قرار داده شود.

۳-۱۴- سیستم فرماندهی حادثه (Incident Command system):

سامانه ای که وظایف مدیریتی حادثه شامل فرماندهی، عملیات، طرح ریزی، پشتیبانی و مالی / اداری حوادث را تشریح کرده و مسئولیت ها، اختیارات و تعاملات بین این وظایف را مشخص می نماید.

۳-۱۵- تیم فرماندهی حادثه (Incident Command Team):

گروهی که مسئولیت کنترل و مدیریت حادثه در سر صحنه حادثه را برعهده داشته و بر اساس سیستم فرماندهی حادثه و زیر نظر فرمانده حادثه فعالیت می کنند.

۳-۱۶- مرکز عملیات اضطراری (Emergency Operation Center):

یک مرکز مشخص که برای راهبری و حمایت از حوادث بزرگ در سطح شرکت ها راه اندازی می شود. این مرکز محل استقرار تیم مدیریت شرایط اضطراری بوده و می بایست الزامات مشخص شده ای را دارا باشد.

۳-۱۷- تخلیه اضطراری (Emergency Evacuation):

فرآیند خارج سازی برنامه ریزی شده افراد در معرض خطر بر اساس یک طرح مدون و از پیش برنامه ریزی شده

۳-۱۸- انتقال فرماندهی (Transfer of Command):

فرآیند انتقال مسئولیت های یک حادثه از یک فرمانده به فرمانده دیگر. فرآیند انتقال فرماندهی می تواند در یک سطح صورت پذیرفته یا ناشی از تغییر در سطح فرماندهی حادثه باشد.

۳-۱۹- پایگاه حادثه (Incident Base):

مکانی که در حوادث درازمدت برای مدیریت پشتیبانی و تعمیرات و نگهداری منابع حادثه مورد استفاده قرار می گیرد.

۳-۲۰- شلترینگ اضطراری (Emergency Sheltering):

فرآیند پناه دادن افراد در درون ساختمان های ایمن و حفاظت شده در برابر خطرات بیرونی

۴- مسئولیت ها:

۴-۱- مسئولیت اجرای این دستورالعمل بر عهده همه مدیران عامل شرکت های مشمول این سند است.

۴-۲- مسئولیت تهیه این روش بر عهده رییس HSE سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی است.

۴-۳- مسئولیت تایید این روش بر عهده رئیس رییس HSE سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی است.

- ۴-۴- مسئولیت تصویب این روش بر عهده مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه است .
- ۴-۵- مسئولیت آموزش این روش بر عهده مدیران عامل شرکت های مشمول این دستورالعمل است.

۵- ملاحظات ایمنی، بهداشت و محیط زیست: مورد خاصی وجود ندارد.

۶- روش کار:

۶-۱- کلیات:

- کلیه شرکت های منطقه می بایست در زمان بروز شرایط اضطراری، بر اساس شرح وظایف مشخص شده در هر یک از سطوح تعریف شده در این طرح، نسبت به مدیریت حادثه اقدام نمایند.
- تحت هر شرایطی، اولویت و سیاست اصلی سازمان منطقه ویژه و شرکت های منطقه، بر مدیریت حادثه توسط شرکت یا شرکت های حادثه دیده استوار است.
- از آنجایی که شرح وظایف و مسئولیت های هر یک از شرکت های منطقه و همچنین سازمان منطقه ویژه در سطح (سطوح) مختلف حادثه متفاوت است، رفتار کلیه شرکت ها می بایست بر اساس شرح وظایف آنها صورت پذیرد.
- شرح وظایف هر یک از شرکت های درگیر در فرآیند مدیریت شرایط اضطراری در پیوست ۱ نشان داده شده است.
- در تمامی سطوح شرایط اضطراری، شرکت هایی که درگیر حادثه نبوده و همچنین بطور بالقوه در معرض تهدیدات یا تاثیرات حادثه نیستند می بایست با حفظ آمادگی جهت واکنش به حوادث احتمالی در سطح شرکت یا اعزام به خارج از شرکت، از بروز هر نوع حادثه در سطح شرکت جلوگیری کرده و آمادگی لازم جهت اعزام منابع اضطراری به سازمان منطقه ویژه را در صورت درخواست منطقه ایجاد نمایند.
- تعیین سطح شرایط اضطراری صرفاً توسط مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه و بر اساس اطلاعات دریافتی از امور HSE منطقه، مدیر شرایط اضطراری شرکت حادثه دیده، ارزیابی میدانی، اطلاعات دریافتی از شرکتها و سایر منابع اطلاعاتی صورت می پذیرد.
- اطلاع رسانی سطح شرایط اضطراری در شرکت حادثه دیده، شرکت های تحت تاثیر و سایر شرکت های منطقه، توسط سیستم "هات لاین" بین منطقه و شرکت ها یا از طریق ارتباط رادیویی (کانال فرماندهی) صورت می پذیرد.
- اعزام منابع شرکت ها به محل حادثه صرفاً بر اساس درخواست HSE سازمان منطقه ویژه و یا فرماندهی سطح ۲ صورت می پذیرد. تنها مرجع مجاز درخواست منابع بیرونی، رییس HSE سازمان منطقه ویژه و یا فرمانده حادثه منطقه (فرمانده اولیه/ فرمانده اصلی) بوده و هیچ شرکتی مجاز به اعزام منابع به محل حادثه بدون هماهنگی با منطقه نمی باشد.
- راه اندازی ساختار پاسخ اضطراری هر شرکت بر اساس نیازهای حادثه و به تشخیص فرمانده حادثه و با تکیه بر ساختار سیستم فرماندهی حادثه انجام می شود.
- در صورت فعال شدن تیم شرایط اضطراری، با هدف حمایت از فرمانده حادثه، بخشی از مسئولیت های فرماندهی حادثه توسط تیم شرایط اضطراری بر عهده گرفته می شود. این بخش از مسئولیت ها شامل مدیریت ارتباطات

برون سازمانی، درخواست و مدیریت منابع بیرون از منطقه، پشتیبانی حمایت اطلاعاتی از فرمانده حادثه و دیگر موضوعات استراتژیک می باشد.

۶-۲- اقدامات اولیه کنترل حادثه:

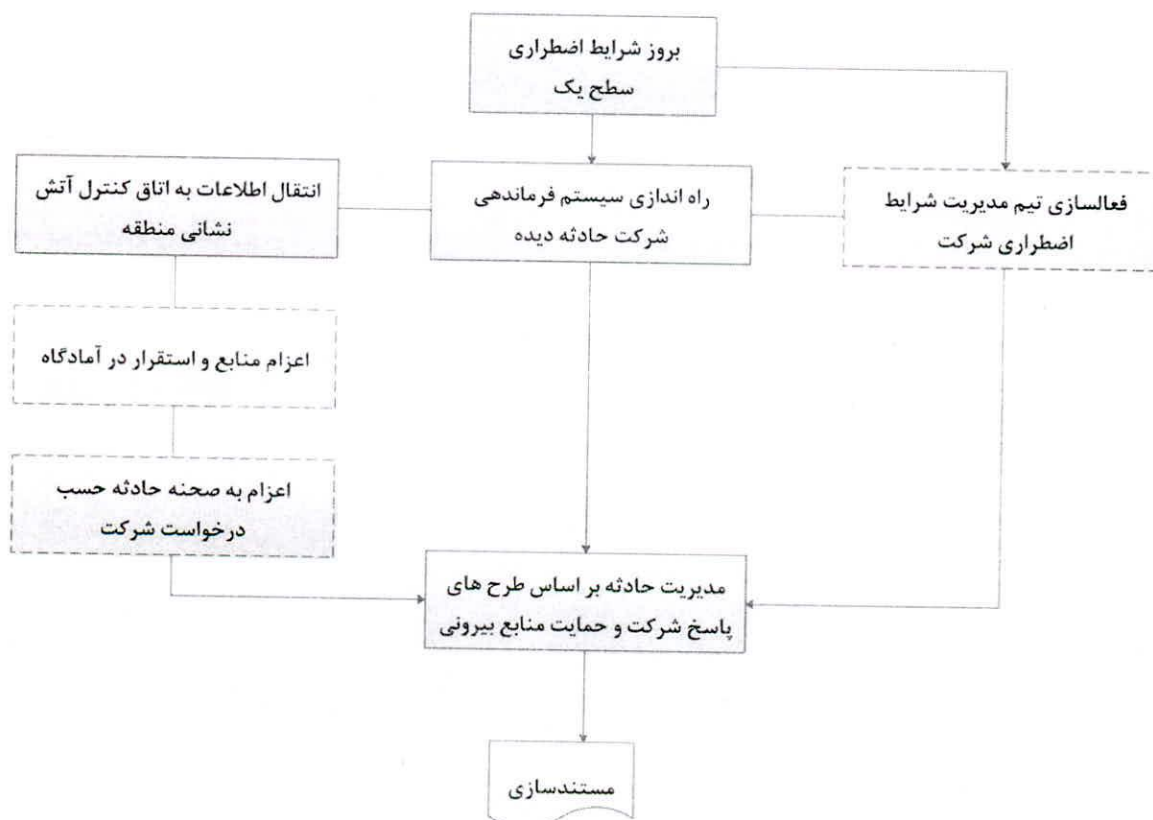
- در صورت بروز هر نوع حادثه در شرکت های منطقه، اتاق کنترل آتش نشانی شرکت حادثه دیده می بایست از فرمت مشخصی جهت دریافت اطلاعات حادثه از واحدها استفاده نماید. این فرمت در تعیین و ثبت اطلاعات حادثه استفاده داشته و در بردارنده اطلاعات مربوط به پیامدهای اولیه و بالقوه حادثه، مدت زمان گذشت از حادثه، اقدامات اولیه انجام شده، پتانسیل تشدید، خسارات و آسیب های اولیه و سایر اطلاعات است.
- فارغ از سطح یا بزرگی حادثه روی داده، اتاق کنترل آتش نشانی شرکت حادثه دیده می بایست بلافاصله پس از دریافت و تحلیل اولیه اطلاعات و انجام اقدامات و اطلاع رسانی های درون سازمانی، اطلاع رسانی لازم را به آتش نشانی سازمان منطقه انجام دهد.
- اتاق کنترل شرکت حادثه دیده می بایست پس از اعلام شرایط اضطراری در ایستگاه یا ایستگاه های آتش نشانی، اطلاعات مورد نیاز جهت مدیریت حادثه را از PIP سناریوی روی داده استخراج کرده و در اختیار افسر آتش نشانی یا فرمانده اولیه حادثه قرار دهد.
- ارتباط بین اتاق کنترل آتش نشانی و تیم های داخلی حاضر در صحنه حادثه می بایست تا پایان عملیات حفظ شود. همچنین، ارتباط بین اتاق کنترل شرکت حادثه دیده و آتش نشانی منطقه هم می بایست تا پایان حادثه حفظ گردد تا در صورت درخواست فرمانده حادثه، منابع اضطراری سازمان در کوتاه ترین زمان ممکن به محل حادثه اعزام شوند.
- افسر آتش نشانی یا فرمانده اولیه با رسیدن به محل حادثه، برآورد جدیت حادثه یا عملیات "سایز آپ" را انجام داده و براساس نتایج ارزیابی اولیه، در خصوص ادامه عملیات یا فراخوان فرمانده حادثه اصلی به صحنه حادثه اقدام می نماید.
- افسر آتش نشانی یا افسر اولیه، پس از انجام ارزیابی های اولیه، اولویت ها، اهداف و منابع ضروری و فوری جهت اجرای اقدامات اولیه کنترلی مشخص می نماید. در صورت نیاز به منابع اضافی، این منابع توسط فرمانده از اتاق کنترل آتش نشانی درخواست می شوند.
- کمیت و کیفیت منابع اعزامی به محل حادثه می بایست توسط فرمانده حادثه و متناسب با پیچیدگی و شدت حادثه و همچنین ساختار سازمانی مورد نیاز جهت کنترل حادثه تعیین شوند.
- فرمانده اصلی حادثه می بایست پس از اعلام بروز هر حادثه ای، آمادگی لازم جهت پذیرش فرماندهی در هر زمانی را داشته و در صورت درخواست افسر آتش نشانی یا فرماندهی اولیه یا پس از اعلام اتاق کنترل آتش نشانی به سمت محل حادثه حرکت کرده و مدیریت صحنه حادثه را بر عهده بگیرد.

تاریخ صدور: ۱۴۰۰/۰۴/۰۱	دستورالعمل مقابله با شرایط اضطراری منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی	 سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی
شناسه: PZ-PD-WI-01		
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۰۴/۰۱		

۳-۶- مدیریت شرایط اضطراری در سطوح مختلف:

۳-۶-۱- شرایط اضطراری سطح یک:

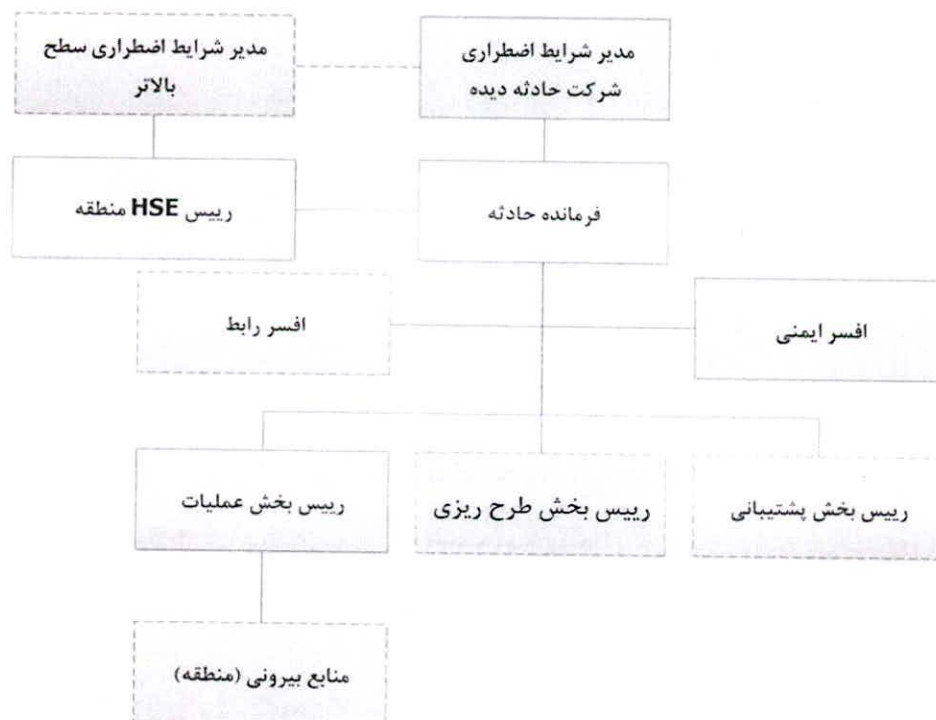
- با بروز شرایط اضطراری سطح یک، شرکت حادثه دیده اقدامات اولیه را بر اساس مراحل شرح داده شده در بند ۲-۶ انجام می دهد.
- پس از انجام اقدامات اولیه توسط تیم پاسخ اضطراری شرکت، سیستم فرماندهی حادثه و در صورت لزوم، تیم مدیریت شرایط اضطراری شرکت فعال می شود.
- فعال سازی سیستم فرماندهی حادثه و تعیین ساختار تیم پاسخ اضطراری توسط فرمانده حادثه انجام می شود.
- در غیاب فرمانده حادثه سطح ۱ شرکت جانشین فرمانده مسئولیت های وی را برعهده می گیرد.
- فرآیند کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح یک در شکل ۱ نمایش داده شده است.

نکته: پاکس های خط چین در صورت لزوم فعال می شوند.

شکل ۱- فرآیند کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح یک

- پس از انجام اقدامات اولیه و در صورت ضرورت، فرمانده حادثه شرکت حادثه دیده، پس از دریافت گزارش بروز حادثه و رسیدن به محل رویداد، پست فرماندهی را راه اندازی می نماید. راه اندازی پست فرماندهی حادثه با رعایت اصول ایمنی، فاصله و اشراف به محل حادثه، توجه به شرایط جوی، دسترسی به منابع داخلی، ملاحظات دسترسی به صحنه حادثه و سایر موارد ضروری صورت می پذیرد.
- پس از اجرای اقدامات کنترلی اولیه "سایزآپ" حادثه توسط فرمانده حادثه انجام شده و بر اساس نتایج ارزیابی اولیه، اهداف، اولویت ها و برنامه های اجرایی حادثه تعیین شده و منابع داخلی لازم برای دستیابی به اهداف تعیین شده تخصیص داده می شود.
- بلافاصله پس از اعزام منابع داخلی شرکت، اطلاعات حادثه توسط اتاق کنترل آتش نشانی شرکت به اتاق کنترل آتش نشانی سازمان منطقه ویژه منتقل می گردد. اطلاعات ضروری شامل نوع حادثه، میزان خسارات وارده و اقدامات انجام شده اولیه، شدت حادثه، پتانسیل تاثیرات برون سازمانی، نیاز به آماده باش منابع بیرونی و سایر اطلاعات ضروری می باشد.
- اتاق کنترل آتش نشانی سازمان منطقه ویژه، اطلاعات حادثه را به رئیس HSE منطقه منتقل کرده و با تایید وی، اطلاع رسانی لازم به شرکت های مجاور شرکت حادثه دیده یا سایر شرکت ها انجام می شود.
- در صورتی که فرمانده حادثه داخلی شرکت به حمایت های اضافی نیاز داشته باشد، درخواست فعال سازی تیم مدیریت شرایط اضطراری شرکت از فرمانده حادثه به مدیر شرایط اضطراری شرکت ارایه می شود.
- در صورت فعال شدن تیم شرایط اضطراری شرکت، مسئولیت های حمایتی شامل مدیریت ارتباطات بیرونی، درخواست و پیگیری منابع برون سازمانی و اطلاع رسانی های خارجی به این تیم سپرده می شود. بدیهی است که این تیم در موضوعات مدیریت صحنه نقش نظارتی خواهد داشت. در صورتی که این تیم فعال نشود، وظایف مذکور همچنان برعهده فرمانده حادثه می باشد.
- ارتباط با مدیر شرایط اضطراری منطقه (سطح بالاتر) یا سایر شرکت ها و سازمان های بیرونی هم توسط تیم شرایط اضطراری و با هماهنگی با فرمانده حادثه صورت می پذیرد.
- ساختار کلی سیستم فرماندهی حادثه در سطح یک در شکل ۲ نشان داده شده است.

نکته: باکس های خط چین در صورت لزوم فعال می شوند.

شکل ۲- ساختار فرماندهی شرایط اضطراری در سطح یک

- فرمانده حادثه سطح ۱ حداقل پست های افسر ایمنی و رییس بخش عملیات را فعال می نماید. سایر پست های سیستم فرماندهی حادثه بر اساس تشخیص فرمانده و بسته به نیاز حادثه فعال می شوند.
- در صورتی که فرمانده حادثه هر یک از پست های سیستم فرماندهی را فعال ننماید مسئولیت اجرای آن وظایف بر عهده خود فرمانده است.
- فرمانده حادثه روند پیشرفت عملیات پاسخ، تغییر در رفتار حادثه، هر گونه تاثیرات فرایندی بالقوه بر بالادست یا پایین دست، بروز هر نوع حادثه ثانویه، تغییر در سطح منابع داخلی، افزایش احتمال نیاز به منابع بیرونی و همچنین سطح منابع در دسترس را پایش کرده و اطلاعات لازم را به رییس امور HSE سازمان منطقه ویژه یا فرمانده سطح ۲ اطلاع رسانی می نماید.
- با اعلام حادثه به اتاق کنترل آتش نشانی سازمان منطقه ویژه، تیم آتش نشانی، تیم فرماندهی سطح دو و تیم مدیریت شرایط اضطراری منطقه در صورت تایید رییس HSE یا فرمانده حادثه سطح ۲ در وضعیت آمادگی لازم جهت فعال شدن احتمالی قرار می گیرند. بهتر است منابع پاسخ اضطراری سازمان، از ایستگاه های آتش نشانی سازمان خارج شده و در نزدیکترین آمادگاه ایمن نزدیک به محل حادثه، بصورت آماده به تخصیص منتظر بمانند.

- در صورت درخواست منابع کمکی توسط شرکت حادثه دیده، تامین منابع اضطراری درخواستی در ابتدا توسط امور HSE سازمان منطقه ویژه صورت می پذیرد. در صورت تشدید حادثه و با تایید امور HSE سازمان منطقه ویژه، مسئولیت مدیریت منابع اضطراری منطقه به فرمانده سطح ۲ منتقل می گردد.
- در صورت درخواست منابع اضطراری از سازمان منطقه ویژه، مدیریت حادثه در داخل شرکت همچنان بر عهده تیم فرماندهی شرکت حادثه دیده بوده و منابع اعزام شده توسط سازمان منطقه ویژه صرفاً نقش حمایتی داشته و در قالب سیستم فرماندهی حادثه شرکت حادثه دیده و تحت مدیریت آن شرکت به کار گرفته می شوند.
- منابع حمایتی می توانند مستقیماً توسط سازمان منطقه ویژه تامین شده یا اینکه با هماهنگی سازمان از سایر شرکت های منطقه تامین شوند.
- پیش از به کارگیری منابع بیرونی، فرمانده حادثه از سازگاری سیستم ها و تجهیزات ارتباطی منابع بیرونی با منابع داخلی اطمینان حاصل می نماید.
- در صورت تعدد منابع درخواستی و امکان انتظار برای به کارگیری در صحنه حادثه، منابع اعزامی از منطقه در آمادگاه اضطراری شرکت یا سایر مناطق آماده به تخصیص مستقر شده و از آنجا و بر حسب درخواست فرمانده حادثه شرکت به صحنه حادثه اعزام می شوند.
- در صورت نیاز به تامین منابع توسط سازمان منطقه ویژه، به کارگیری و استفاده از منابع براساس طرح مدیریت منابع انجام می شود. در صورتی که تیم مدیریت شرایط اضطراری شرکت حادثه دیده فعال شده باشد، این فرایند از طریق این تیم صورت می پذیرد.
- در صورت درخواست به کارگیری منابع برون سازمانی، ایجاد و حفظ ارتباط بین اتاق های کنترل آتش نشانی شرکت حادثه دیده و اتاق کنترل آتش نشانی منطقه ضروری بوده و فرمانده شرکت حادثه دیده در صورت لزوم و تا زمان شکل گیری فرماندهی سطح دو با رییس HSE منطقه و بعد از آن با فرماندهی سطح دو در ارتباط حمایتی قرار می گیرد.
- سرپرست منابع بیرونی اعزام شده به محل حادثه، ضمن فعالیت در چارچوب سیستم فرماندهی شرکت حادثه دیده، با مرکز اعزام کننده مادر نیز در ارتباط بوده و اطلاعات ضروری از وضعیت منابع را در اختیار سازمان قرار می دهد.
- در صورت فراخوان و استفاده از منابع بیرونی، به غیر از پست هایی که در بالا به آنها اشاره شد، بخش های پشتیبانی، طرح ریزی و افسر رابط نیز در شرکت حادثه دیده فعال می شوند. همچنین، فعال سازی پست افسر رابط در سازمان منطقه ویژه نیز ضروری است. این وظیفه می تواند توسط رییس HSE منطقه هم انجام شود.
- مسئولیت درخواست، هماهنگی ورود، پذیرش و سایر فعالیت های مرتبط به منابع بیرونی برعهده افسر رابط است.
- کلیه منابع بیرونی وارد شده به شرکت حادثه دیده پیش از تخصیص به حادثه، توسط تیم فرماندهی حادثه شرکت حادثه دیده توجیه عملیاتی شده و با اهداف، استراتژی ها، تاکتیک ها، محدودیت ها و مخاطرات بالقوه صحنه حادثه آشنا می شوند.
- حفظ و تامین سلامت و ایمنی تیم های وارده از خارج از شرکت بر عهده فرمانده حادثه شرکت می باشد.

- با پایان حادثه، ترخیص منابع بیرونی براساس طرح ترخیص منابع صورت پذیرفته و منابع پس از انجام اقدامات شرح داده شده در طرح ترخیص، آزاد شده و به محل اولیه باز می گردند.
- با پایان حادثه و تحت کنترل درآمدن شرایط، مدیر شرایط اضطراری شرکت حادثه دیده مراتب را به مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه اعلام کرده و شرایط عادی اعلام می نماید.
- اطلاعات کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح یک در جدول ۱ نمایش داده شده است.

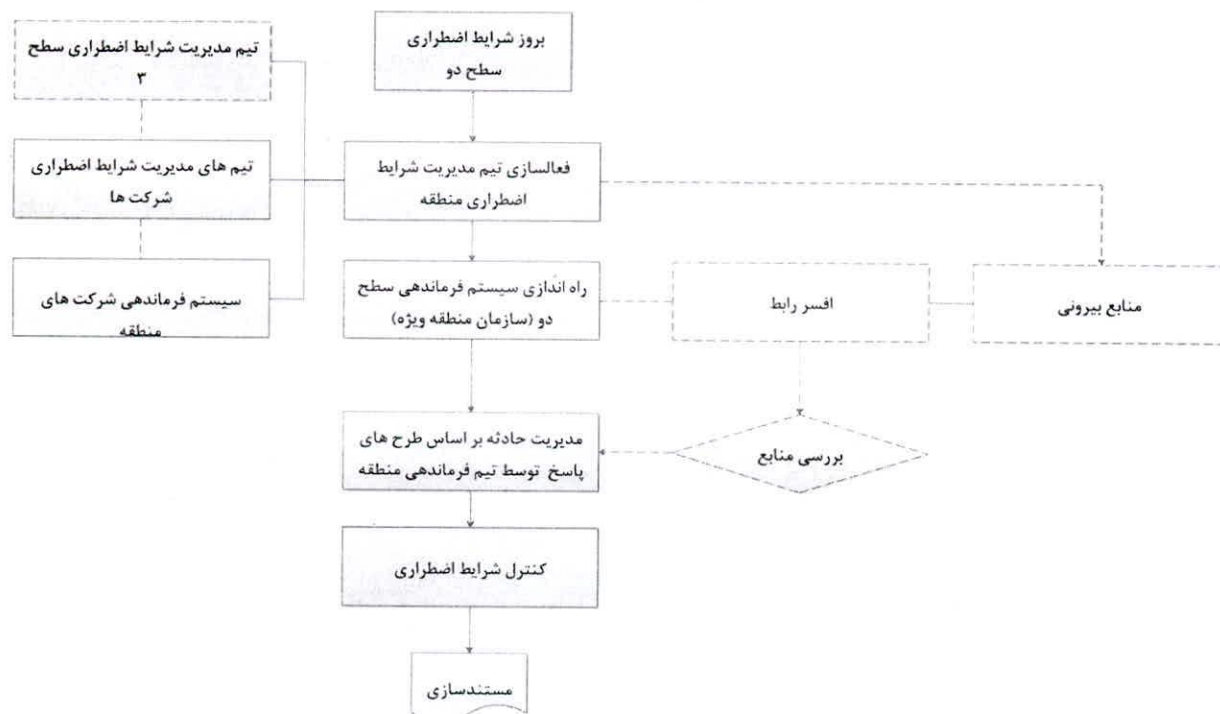
جدول ۱- اطلاعات کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح یک

وضعیت	عنصر
فعال	سیستم فرماندهی حادثه در شرکت حادثه دیده
در صورت لزوم فعال	تیم مدیریت شرایط اضطراری در شرکت حادثه دیده
آماده باش	سیستم فرماندهی حادثه در سطح منطقه
غیرفعال	تیم مدیریت شرایط اضطراری منطقه
فعال	ارتباط بین اتاق کنترل شرکت حادثه دیده با اتاق کنترل آتش نشانی منطقه
در صورت لزوم فعال	ارتباط فرمانده شرکت حادثه دیده با فرمانده منطقه
در صورت لزوم فعال	ارتباط مدیر شرایط اضطراری شرکت حادثه دیده با مدیر شرایط اضطراری منطقه
در صورت لزوم فعال	پست افسر رابط سازمانی
در صورت لزوم فعال	اطلاع رسانی به شرکت های اطراف

۲-۳-۶- شرایط اضطراری سطح دو:

- در صورتی که حادثه روی داده از مرزهای شرکت خارج شده و بصورت محدود یا گسترده بر شرکت یا شرکت های مجاور تاثیرگذار شود، بخشی از مسئولیت مدیریت حادثه از شرکت حادثه دیده به فرماندهی شرایط اضطراری سطح ۲ یا منطقه منتقل می گردد. این بخش از مسئولیت ها عمدتاً شامل اقداماتی می گردد که شرکت حادثه دیده نمی تواند اجرای آن را برعهده بگیرد. چنین مواردی می توانند شامل مدیریت حوادث در محدوده آفسایت منطقه و یا اقدامات اجرایی مشترک در سطح شرکت های حادثه دیده باشد. در این سطح از حادثه، فرماندهی و مدیریت حادثه در داخل شرکت حادثه دیده، همچنان بر عهده خود شرکت می باشد مگر اینکه سیستم فرماندهی داخلی شرکت به هر دلیل قادر به ادامه فعالیت خویش نباشد.

- در صورت ورود شرایط اضطراری به سطح ۲، سیستم فرماندهی شرکت حادثه دیده با پشتیبانی و حمایت تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح دو به فعالیت های خود ادامه داده و مسئولیت اقدامات اجرایی و عملیاتی صحنه حادثه را ادامه می دهد.
- فرایند کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح دو در شکل ۳ نمایش داده شده است.

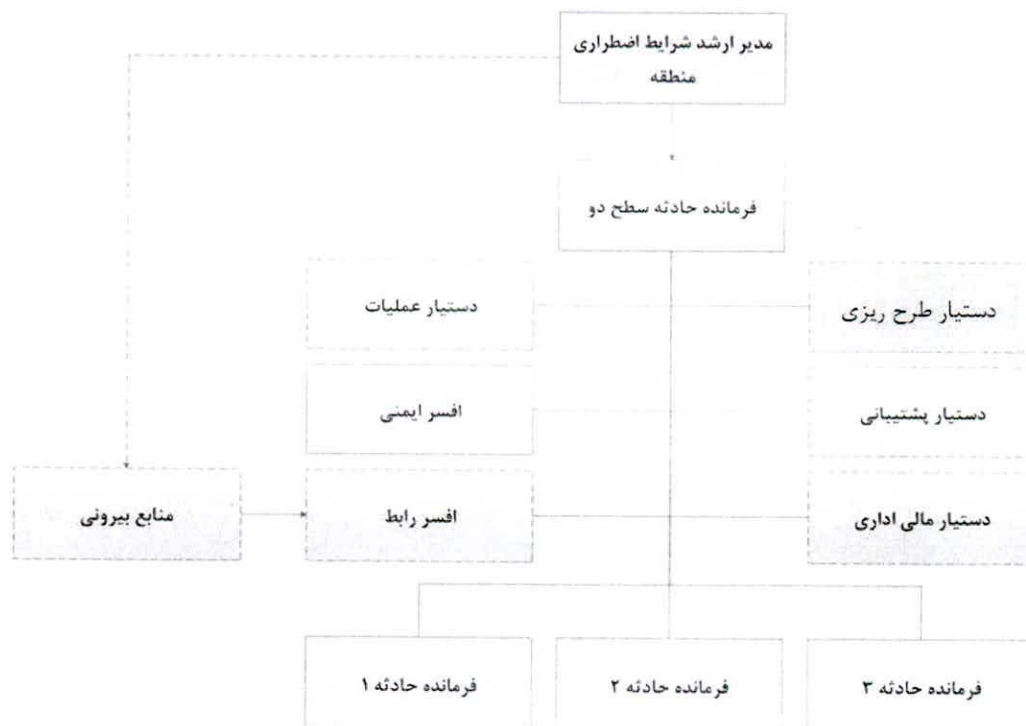
نکته: باکس های خط چین در صورت لزوم فعال می شوند.

شکل ۳- فلوچارت مدیریت شرایط اضطراری سطح دو

- در صورت درخواست فعال شدن سطح ۲ شرایط اضطراری از طرف شرکت حادثه دیده یا رییس HSE سازمان منطقه ویژه، مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه شرایط را ارزیابی کرده و در صورت لزوم، دستور فعالسازی فرماندهی سطح ۲ را صادر می نماید.
- در غیر اینصورت، منابع سازمان منطقه ویژه همچنان در قالب منابع حمایتی و با مدیریت امور HSE منطقه به حمایت از شرکت حادثه دیده می پردازند.
- در صورت تشخیص مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه، تیم فرماندهی سطح ۲، فرماندهی حادثه را برعهده گرفته و از منابع شرکت های حادثه دیده و شرکت های تحت تاثیر نیز به عنوان منابع پشتیبان و حمایت کننده از حادثه استفاده نماید.
- در غیاب فرمانده حادثه سطح ۲ جانشین وی مسئولیت ها و وظایف او را انجام می دهد.

- مدیریت حوادث داخلی هر یک از شرکت های حادثه دیده و تحت تاثیر همچنان برعهده سیستم فرماندهی سطح ۱ باقی می ماند مگر اینکه سیستم فرماندهی داخلی شرکت، به هر دلیل امکان تداوم مدیریت حادثه را نداشته باشد.
- فرماندهی شرایط اضطراری سطح ۲ بر مدیریت اقدامات مشترک و کنترل حوادث در منطقه آفسایت تمرکز داشته و با فرماندهان داخلی شرکت ها نیز در تعامل و همکاری نزدیک قرار می گیرد.
- در صورت نیاز به پذیرش فرماندهی حادثه در سطح ۲، انتقال فرماندهی از سطح یک به سطح دو، با تشخیص مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه صورت می پذیرد. بدیهی است که تا زمانی که انتقال رسمی فرماندهی حادثه صورت نپذیرفته است، کلیه مسئولیت های فرماندهی حادثه همچنان برعهده شرکت حادثه دیده بوده و فرمانده اولیه حادثه می بایست به وظایف و مسئولیت های خویش عمل نماید.
- انتقال فرماندهی از سطح یک به سطح دو بصورت رسمی و توسط مدیر شرایط اضطراری منطقه به مدیر شرایط اضطراری شرکت حادثه دیده، شرکت های درگیر در حادثه و کارکنان اعضای تیم های مدیریت حادثه منطقه اطلاع رسانی می شود.
- در صورت انتقال فرماندهی از فرمانده اولیه به فرمانده سطح دو، لازم است که اقدامات زیر صورت پذیرد:
 - اعلام رسمی انتقال فرماندهی از سطح یک به سطح دو به کلیه گروه ها و افراد درگیر در حادثه
 - دریافت اطلاعات حادثه از فرمانده اولیه توسط فرمانده بعدی
 - به کارگیری فرمانده قبلی به عنوان معاون یا مشاور در صورت صلاحدید فرمانده جدید
- اطلاعات حادثه در کمیت و کیفیت مناسب و از طریق فرمانده اولیه به فرمانده سطح ۲ منتقل شده و توجیه فرمانده جدید صورت می پذیرد.
- در این سطح از شرایط اضطراری، مرکز مدیریت شرایط اضطراری کلیه شرکت های حادثه دیده و تحت تاثیر فعال می شوند.
- با فعال شدن مرکز مدیریت شرایط اضطراری شرکت های حادثه دیده و مرکز مدیریت شرایط اضطراری منطقه، حضور اعضای تیم های مدیریت شرایط اضطراری سطوح یک و دو تا زمان اعلام شرایط عادی، در مرکز مدیریت شرایط اضطراری تعیین شده توسط فرمانده حادثه الزامی است.
- مرکز مدیریت شرایط اضطراری هر یک از شرکت ها می تواند بصورت حقیقی یا مجازی راه اندازی شوند.
- به تشخیص فرمانده حادثه سطح ۲ و در صورت طولانی بودن بالقوه مدت کنترل و مدیریت حادثه، فرمانده حادثه می تواند ایستگاه مرکزی آتش نشانی منطقه را با هدف انجام حمایت های پشتیبانی از منابع درگیر در حادثه، برای این هدف آماده نماید.
- همانطور که اشاره شد، مراکز مدیریت شرایط اضطراری با هدف کاهش بار فرماندهی و آزادسازی ظرفیت های فرماندهان حادثه فعالیت می نمایند.
- در صورت تشخیص مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه و در صورت لزوم اطلاع رسانی وسیع و به روز اطلاعات حادثه، مرکز اطلاع رسانی حادثه با محوریت روابط عمومی سازمان فعال می گردد. بدیهی است هر نوع اطلاع رسانی داخلی و خارجی شرایط اضطراری صرفا توسط این مرکز صورت می پذیرد. این مرکز مسئولیت جمع آوری، تجزیه تحلیل، پردازش، پایش و توزیع اطلاعات مربوط به حادثه را برعهده دارد.

- با انتقال مسئولیت مدیریت شرایط اضطراری به فرماندهی سطح ۲، تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح دو هم بنا به تشخیص و درخواست فرمانده حادثه سطح دو و تایید مدیریت ارشد شرایط اضطراری منطقه در مرکز مدیریت شرایط اضطراری منطقه مستقر می‌گردد.
- با فعال شدن تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح دو، نمایندگان تیم مدیریت شرایط اضطراری شرکت‌های حادثه دیده یا تحت تاثیر نیز بصورت حضوری یا مجازی می‌توانند در این تیم حضور یابند.
- در هر صورت، لازم است که اطلاعات بروز حادثه به نحو مقتضی در اختیار شرکت ملی صنایع پتروشیمی قرار گیرد.
- در صورت تشدید شرایط حادثه، مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه سریعاً مراتب را به مدیریت شرایط اضطراری سطح ۳ اعلام می‌نماید.
- فعال شدن مرکز مدیریت شرایط اضطراری سطح سه یک اقدام احتیاطی محسوب شده که با هدف حمایت از فرماندهی و مدیریت شرایط اضطراری سطح دو صورت پذیرفته و مدیریت حادثه همچنان بر عهده سطح دو خواهد بود.
- در تمام مدت حادثه و تا پایان آن، مراکز مدیریت شرایط اضطراری شرکت‌های حادثه دیده و تحت تاثیر و تیم مدیریت شرایط اضطراری منطقه (در صورت فعال شدن) می‌بایست با یکدیگر و با فرمانده حادثه سطح دو در تماس و تعامل باشند.
- شکل ۴ ساختار فرماندهی حادثه در شرایط اضطراری سطح دو را نمایش می‌دهد.

نکته: باکس‌های خط چین در صورت لزوم فعال می‌شوند.

شکل ۴- ساختار سیستم فرماندهی منطقه در شرایط اضطراری سطح دو

تاریخ صدور: ۱۴۰۰/۰۴/۰۱	دستورالعمل مقابله با شرایط اضطراری منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی	 سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی
شناسه: PZ-PD-WI-01		
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۰۴/۰۱		

۳-۵- سناریوی معتبر (Credible Scenario):

رویداد یا مجموعه رویدادهایی با پیامدهای شدید که پتانسیل ایجاد شرایط اضطراری را دارا بوده و به لحاظ منطقی، محتمل و باورپذیر باشند.

۳-۶- مدیریت شرایط اضطراری (Emergency Management System):

فرآیندی مستمر و هدفمند که شامل مراحل شناسایی و ارزیابی سناریوهای محتمل، پیشگیری و محدودسازی، طرح ریزی و آمادگی، پاسخ و بازیابی شرایط اضطراری می‌باشد. مدیریت شرایط اضطراری به دنبال کاهش پیامدهای حوادث بالقوه، ایجاد آمادگی و طرح ریزی، پاسخ صحیح و موثر و بازیابی سریع از شرایط اضطراری می‌باشد.

۳-۷- طرح واکنش در شرایط اضطراری (Emergency Response Plan- ERP):

سندی جامع که اهداف کلی، سیاست‌های کلان، استراتژی‌ها و فلسفه مدیریت شرایط اضطراری شرکت را شرح می‌دهد. این سند، مراحل مدیریت شرایط اضطراری شامل شناسایی و ارزیابی سناریوهای معتبر، پیشگیری و محدودسازی، طرح ریزی و آمادگی، پاسخ و بازیابی را شرح می‌دهد.

۳-۸- سطوح شرایط اضطراری (Emergency Levels):

با هدف تبیین و شفاف سازی سطوح مختلف مسئولیت و اختیارات مدیریت شرایط اضطراری، سه سطح کلی زیر برای شرایط اضطراری تعریف می‌شوند:

- فرمانده سطح ۲ مسئولیت کلی تعیین اولویت ها، استراتژی ها و تایید درخواست و ترخیص منابع درگیر در حادثه و همچنین پایش پیشرفت عملیات پاسخ اضطراری و نظارت بر عملیات شرکت ها و ساختارهای فرماندهی درگیر در حادثه را برعهده دارد.
- در ساختار فرماندهی شرایط اضطراری سطح ۲، فرمانده حادثه سطح دو می تواند بر اساس نیاز، دستیارهای خود (شامل دستیار طرح ریزی، پشتیبانی و عملیات) را فعال کرده یا اینکه مستقیماً با تیم های فرماندهی شرکت های درگیر در حادثه، شرایط را کنترل نماید.
- دستیاران فرمانده سطح ۲ در صورت فعال شدن هماهنگی عملیات بین شرکت های درگیر در حادثه و فرماندهی مشترک را برعهده گرفته و در تدوین IAP مشترک به فرمانده کمک می نمایند.
- دستیاران فرمانده سطح ۲ می توانند از شرکت های حادثه دیده و تحت تاثیر انتخاب شده یا اینکه از سایر شرکت ها و یا سازمان منطقه ویژه انتخاب شوند.
- هر یک از تیم های فرماندهی حادثه درون شرکت ها، ساختار فرماندهی خویش را حفظ کرده و صرفاً برای ایجاد هماهنگی عملیات پاسخ و تدوین IAP مشترک می بایست با یکدیگر و فرمانده سطح ۲ در تعامل باشند.
- طرح اجرایی حادثه تهیه شده توسط فرمانده حادثه سطح ۲ و دستیاران وی با فرماندهان سطح ۱ طرح شده و به اشتراک گذاشته می شوند تا اقدامات مشترک و اختصاصی هر یک از شرکت ها تدوین و شفاف سازی شوند.
- کلیه طرح های اجرایی کنترل و مدیریت حوادث که توسط فرمانده سطح ۲ و دستیاران وی تهیه شده است مستند و مکتوب می گردند تا در تحلیل های بعدی مورد استناد و استفاده قرار گیرند.
- مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه، مسئولیت کنترل حادثه داخلی هر شرکت را به سیستم فرماندهی خود شرکت ها (سطح ۱) محول کرده، نظارت آن را به فرمانده سطح ۲ واگذار می نماید.
- در صورت نیاز به اجرای اقدامات مشترک تعریف شده توسط تیم فرماندهی سطح ۲ (فرمانده و دستیاران)، فرمانده منطقه، اجرای عملیات مشترک را از فرماندهان شرکت ها درخواست کرده و پیگیری می نماید. منظور از عملیات مشترک، اقداماتی است که می بایست با مشارکت شرکت های درگیر در حادثه انجام شود. این فعالیت ها معمولاً دارای IAP مشترک هستند.
- ارتباط فرمانده سطح ۲ و فرماندهان سطح ۱ شرکت ها از طریق کانال فرماندهی (کانال رادیویی مشترک تعریف شده جهت ارتباطات فرماندهان حادثه با یکدیگر) صورت می پذیرد.
- در صورت نیاز به اجرای برخی عملیات اضطراری در محدوده آفسایت یا جاده های دسترسی بین شرکت ها، دستیار عملیات منطقه این مسئولیت را برعهده خواهد داشت. در این حالت، دستیار عملیات منطقه بنا به تشخیص فرمانده سطح ۲ از سازمان منطقه ویژه یا هر یک از شرکت های منطقه انتخاب می گردد.
- در صورتی که شدت و گستردگی شرایط اضطراری به اندازه ای باشد که به دریافت منابع برون منطقه ای نیاز باشد، فعال سازی تمامی پست های فرماندهی حادثه در سطح ۲، ضروری بوده و لازم است که پست افسر رابط منطقه نیز بصورت فعال و با هماهنگی تیم مدیریت شرایط اضطراری، نسبت به تامین منابع بیرون سازمانی اقدام نماید.
- مدیریت منابع خارج از منطقه، هماهنگی های بیرونی و اطلاع رسانی های مربوطه توسط تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح ۲ و افسر رابط صورت می پذیرد.

- کلیه منابع وارد شده به منطقه، تحت نظارت و مدیریت تیم شرایط اضطراری منطقه و فرماندهی سطح دو فعالیت می نمایند. منابع وارده می توانند در قالب شرکت های معین یا شرکت های همکار و تحت مدیریت فرماندهی سطح ۲ فعالیت نمایند. نقش ها، مسئولیت ها و حمایت های هر یک از شرکت های معین و همکار می بایست بر اساس طرح توافقات دوجانبه از قبل تعریف شده باشد.
- کلیه منابع وارد شده به منطقه در آمادگاه اصلی منطقه مستقر شده و از آنجا به درخواست فرمانده سطح ۲ به صحنه حادثه اعزام می شوند.
- وضعیت منابع حادثه بصورت پیوسته توسط بخش طرح ریزی پایش شده و اطلاعات وضعیت منابع در اختیار فرمانده حادثه و تیم شرایط اضطراری سطح ۲ قرار داده می شود.
- اطلاعات کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح دو در جدول ۲ نمایش داده شده است.

وضعیت	عنصر
فعال	سیستم فرماندهی حادثه در شرکت های حادثه دیده
فعال	تیم مدیریت شرایط اضطراری در شرکت های حادثه دیده
فعال	سیستم فرماندهی حادثه در سطح منطقه
فعال	تیم مدیریت شرایط اضطراری منطقه
در صورت لزوم فعال	تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح سه
فعال	ارتباط بین اتاق کنترل شرکت حادثه دیده با اتاق کنترل آتش نشانی منطقه
فعال	ارتباط فرمانده شرکت های حادثه دیده با فرمانده منطقه
فعال	ارتباط مدیر شرایط اضطراری شرکت ها و مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه
فعال	ارتباط مدیر شرایط اضطراری سطح دو با مدیر شرایط اضطراری سطح سه
در صورت لزوم	فعال شدن مرکز مدیریت بحران شهرستان یا استان
فعال	فعالسازی پست افسر رابط سازمانی
فعال	اطلاع رسانی به شرکت های اطراف

جدول ۲- اطلاعات کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح دو

۳-۳-۶- شرایط اضطراری سطح سه:

- در شرایطی که حادثه روی داده، توسط تیم مدیریت شرایط اضطراری منطقه قابل کنترل و مدیریت نبوده و یا بر اساس تصمیمات مدیریتی، مدیریت حادثه به سطوح بالاتر محول می شود، شرایط اضطراری وارد سطح سه می گردد. در این سطح از شرایط اضطراری، مدیریت حادثه به تیم شرایط اضطراری خارج از سطح منطقه واگذار می شود.
- تحت این شرایط، مدیریت ارشد شرایط اضطراری منطقه ویژه، تغییر مدیریت حادثه از سطح ۲ به سطح ۳ را بصورت رسمی در سطح منطقه اطلاع رسانی می نماید.
- در این سطح از حادثه، تیم مدیریت شرایط اضطراری از شرکت ملی صنایع پتروشیمی یا وزارت نفت در منطقه مستقر شده و مدیریت حادثه را عهده دار می شود.
- تیم های مدیریت شرایط اضطراری سطح یک و سطح دو، همچنان در سطح منطقه فعال مانده و تحت نظارت تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح سه فعالیت می نمایند.
- در صورت صلاحدید مدیر شرایط اضطراری سطح سه، فرمانده حادثه سطح دو همچنان فعال باقی مانده و تحت نظارت مدیریت شرایط اضطراری سطح سه فعالیت می نماید. همچنین، امکان استفاده از تیم فرماندهی سطح دو در قالب بخش عملیات سیستم فرماندهی سطح دو وجود دارد.
- شرح وظایف، مسئولیت ها و اختیارات هر یک از شرکت های منطقه توسط فرمانده شرایط اضطراری سطح سه تعریف و مشخص می گردد.
- در سطح سه شرایط اضطراری، کنترل حادثه در داخل تاسیسات همچنان بر عهده سیستم فرماندهی آنها می باشد.
- در شرایطی که حادثه یا شرایط اضطراری در خارج از منطقه رخ داده و ارتباطی با منطقه نداشته باشد (برای مثال، بروز حوادث طبیعی)، مشارکت منابع اضطراری منطقه با تشخیص مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه صورت می پذیرد. در چنین شرایطی، فرمانده سطح ۲ منطقه (یا رییس HSE)، نقش افسر رابط بیرونی را برعهده گرفته و لجستیک سازمان هم در نقش پشتیبانی فعالیت می نماید.
- کلیه تیم های مدیریت شرایط اضطراری و تیم های عملیاتی داخل شرکت ها با رعایت پروتکل های حفاظتی، در داخل تاسیسات باقی مانده و جهت حفظ و کنترل حادثه یا حوادث احتمالی تلاش می نمایند.

وضعیت	عنصر
فعال	سیستم فرماندهی حادثه (ICS) در شرکت های حادثه دیده
فعال	تیم مدیریت شرایط اضطراری در شرکت های حادثه دیده
فعال	راه اندازی سیستم فرماندهی حادثه (ICS) در سطح منطقه
فعال	فعال سازی تیم مدیریت شرایط اضطراری منطقه
فعال	فعال سازی تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح ۳
فعال	ارتباط بین اتاق کنترل شرکت حادثه دیده با اتاق کنترل آتش نشانی منطقه
فعال	ارتباط فرمانده شرکت های حادثه دیده با فرمانده منطقه
فعال	ارتباط مدیر شرایط اضطراری شرکت های حادثه دیده با مدیر شرایط اضطراری منطقه
فعال	ارتباط مدیر شرایط اضطراری سطح ۲ با مدیر شرایط اضطراری سطح ۳
فعال	مرکز مدیریت بحران شهرستان یا استان
فعال	اطلاع رسانی به شرکت های اطراف

جدول ۳ - اطلاعات کلی مدیریت شرایط اضطراری سطح سه

۷- مدارک مرتبط و منابع:

- طرح جامع مدیریت شرایط اضطراری وزارت نفت
- شیوه نامه طرح جامع مدیریت شرایط اضطراری وزارت نفت
- سیستم فرماندهی حادثه (ICS 100/NFP1600/ OSHA)

۸- پیوست:

شرح وظایف شرکت های تابعه در سطوح مختلف شرایط اضطراری

سازمان/شرکت های درگیر در حادثه	سطح ۱	سطح ۲	سطح ۳
شرکت حادثه دیده	• اعلام شرایط اضطراری در سطح شرکت • اطلاع رسانی سریع و صحیح حادثه به سازمان منطقه ویژه • برقراری و حفظ ارتباط با رئیس امور HSE سازمان منطقه ویژه • اطلاع رسانی مناسب به ذینفعان • راه اندازی سیستم فرماندهی حادثه داخلی • فعالسازی تیم شرایط اضطراری شرکت در صورت لزوم • تشدید اقدامات حفاظتی و امنیتی • عملیاتی کردن سیستم های حفاظت حریق و خودروهای امدادی و اضطراری • مدیریت ارتباطات رادیویی و قطع مکالمات غیرضروری • درخواست منابع پاسخ اضطراری بر اساس طرح مدیریت منابع در صورت لزوم از سازمان منطقه ویژه • به کار گیری منابع بیرونی در ساختار سیستم فرماندهی شرکت • توجیه عملیاتی منابع وارد شده به شرکت • ترخیص و ثبت وضعیت منابع بیرونی با پایان حادثه • گزارش دهی خاتمه حادثه به سازمان منطقه ویژه	<u>اقدامات سطح ۱ به علاوه موارد زیر:</u> • تداوم فعالیت سیستم فرماندهی حادثه • فعالسازی تیم شرایط اضطراری سطح یک • برقراری ارتباط با تیم مدیریت شرایط اضطراری سطح ۲ • فعالسازی پست افسر رابط • همکاری با حراست منطقه جهت مدیریت تردد در مسیرهای دسترسی، مدیریت منابع بر اساس طرح مدیریت منابع و تسهیل تردد منابع برون سازمانی • حفظ و پایش ایمنی منابع بیرونی وارد شده به شرکت • اعلام رسمی انتقال فرماندهی به سطح دو در صورت تایید مدیر شرایط اضطراری منطقه • انجام فعالیت تحت نظارت سیستم فرماندهی سطح ۲	فعالیت در قالب سیستم مدیریت شرایط اضطراری سطح ۳

سازمان/شرکت های درگیر در حادثه	سطح ۱	سطح ۲	سطح ۳
سازمان منطقه ویژه	- اطلاع رسانی بروز حادثه به مدیر ارشد شرایط اضطراری منطقه - در یافت اطلاعات اولیه حادثه از شرکت حادثه دیده و تداوم دریافت اطلاعات - فعالسازی EMT منطقه در صورت لزوم - اعزام منابع و تیم های ضروری به شرکت حادثه دیده - آماده نگهداشت منابع پشتیبان یا هماهنگی با سایر شرکت ها جهت تامین منابع اضافی احتمالی - پایش وضعیت منابع اعزامی توسط HSE منطقه - پایش وضعیت شرکت حادثه دیده - اطلاع رسانی حادثه به شرکت های مجاور شرکت حادثه دیده و سایر شرکت ها - تامین اطلاعات ضروری حسب درخواست - هماهنگی با شرکت فجر انرژی خلیج فارس جهت حفظ یا افزایش فشار آب آتش نشانی - مدیریت و هدایت جریان مصدومان احتمالی با هماهنگی بهداشت و درمان صنعت نفت	- کنترل و پایش محدوده آفسایت - مدیریت ترافیک منطقه - تشدید نظارت های حراستی - ارایه خدمات پشتیبانی به سیستم فرماندهی منطقه	فعالیت در قالب سیستم مدیریت شرایط اضطراری سطح ۳

سازمان/شرکت های درگیر در حادثه	سطح ۱	سطح ۲	سطح ۳
مدیریت شرایط اضطراری منطقه	نظارت بر عملکرد شرکت حادثه دیده بمنظور تشخیص تغییر سطح فرماندهی	• فعالسازی و پذیرش فرماندهی سطح ۲ و اعلام رسمی انتقال فرماندهی در سطح منطقه • فعالسازی تیم شرایط اضطراری منطقه • پایش و اطلاع رسانی تاثیرپذیری شرکت های مجاور از حادثه روی داده • حمایت از سیستم فرماندهی حادثه شرکت حادثه دیده • ایجاد ارتباط با فرماندهی شرکت حادثه دیده • ایجاد ارتباط با تیم شرایط اضطراری شرکت حادثه دیده • فعالسازی پست افسر رابط منطقه • اطلاع رسانی حادثه به مدیر شرایط اضطراری سطح ۳ • اطلاع رسانی حادثه به مدیریت بحران شهرستان • راه اندازی آمادگاه منطقه • فعال سازی توافقات دوجانبه با شرکت های معین و همکار در صورت لزوم • مدیریت منابع اعزامی شرکت های منطقه • مدیریت حوادث در منطقه آفسایت • تدوین IAP مشترک • نظارت بر اجرای اقدامات مشترک در هر شرکت • فعالسازی مرکز اطلاع رسانی شرایط اضطراری منطقه • هماهنگی جهت مدیریت آب آتش نشانی منطقه • اجرای دستورات اقتضایی مدیر ارشد • شرایط اضطراری توسط فرماندهی سطح ۲	• تداوم مدیریت شرایط اضطراری و انجام اقدامات عملیاتی تحت نظارت مدیر شرایط اضطراری سطح ۳

سازمان/شرکت های درگیر در حادثه	سطح ۱	سطح ۲	سطح ۳
شرکتهای در معرض	- آماده باش به اعضای سیستم فرماندهی حادثه شرکت - آماده سازی منابع اضطراری داخلی شرکت - پایش <i>Battery Limit</i> شرکت - به حداقل رساندن پارامترهای فرایندی تجهیزات خطرناک در صورت لزوم - حفظ ارتباطات با سازمان منطقه ویژه - آمادگی جهت ارسال یا اعزام منابع مورد نیاز با هماهنگی سازمان منطقه ویژه	<u>اقدامات سطح ۱ به علاوه موارد زیر:</u> - اعلام شرایط اضطراری در سطح شرکت - فعالسازی تیم فرماندهی حادثه و تیم شرایط اضطراری - اطلاع رسانی مناسب به کارکنان و توجیه عملیاتی آنها - آمادگی جهت اجرای تخلیه یا شلترینگ اضطراری سراسری - توقف (<i>Shutdown</i>) تجهیزات بالقوه آسیب پذیر از حادثه به تشخیص فرمانده حادثه شرکت - فهرست برداری و سرشماری کارکنان تیم های پاسخ اضطراری - آماده سازی و عملیاتی کردن سیستم های ثابت و سیار اطفای حریق و امدادی در صورت لزوم - توزیع تجهیزات اقلام حفاظت فردی از قبیل ماسک فرار در صورت لزوم - پایش مداوم شرایط حادثه و محیط پیرامونی شرکت - آمادگی قطع یا محدودسازی خوراک شرکت حادثه دیده حسب درخواست - اطلاع رسانی خطرات بالقوه شرکت به محیط بیرونی در معرض آسیب	<u>اقدامات سطح ۲ به علاوه موارد زیر:</u> - هماهنگی جهت ورود تسهیل شده منابع بیرونی به شرکت - تشدید اقدامات حفاظتی و امنیتی - فعالیت در قالب فرماندهی سطح ۳ - تعلیق فعالیت های غیر ضروری و فعالیت های با ریسک بالا - اجرای عملیات تخلیه یا شلترینگ اضطراری در صورت لزوم - مدیریت ارتباطات رادیویی و قطع مکالمات غیرضروری

سازمان/شرکت های درگیر در حادثه	سطح ۱	سطح ۲	سطح ۳
سایر شرکتها	- ایجاد آمادگی لازم در سطح شرکت جهت مقابله با شرایط اضطراری احتمالی - بررسی وضعیت منابع اضطراری داخلی شرکت	<u>موارد سطح ۱ به علاوه موارد زیر:</u> - اعلام شرایط اضطراری بالقوه در سطح شرکت - اطلاع رسانی مناسب به کارکنان و توجیه ضروری - فهرست برداری و سرشماری اعضای تیم پاسخ اضطراری شرکت - آماده باش اعضای تیم فرماندهی حادثه شرکت و منابع و تیم های اضطراری شرکت - پایش مداوم پارامترهای فرایندی با احتمال تاثیرپذیری از حادثه - بررسی وضعیت ریسک های داخل شرکت - پایش مداوم شرایط جوی - اعلام آمادگی جهت اعزام منابع آماده به کار به سازمان منطقه جهت کمک به حادثه - محدودسازی استفاده غیر ضروری از منابع آب آتش نشانی	<u>موارد سطح ۱ و ۲ به علاوه موارد زیر:</u> - فعالسازی تیم شرایط اضطراری و تیم فرماندهی حادثه شرکت - تعطیل فعالیت های غیر ضروری و فعالیت های با ریسک بالا - آمادگی جهت اجرای تخلیه یا شلترینگ اضطراری در صورت لزوم - تشدید اقدامات امنیتی و حراستی - آمادگی جهت عملیاتی کردن سیستم های حفاظت حریق و خودروهای امدادی و اضطراری - مدیریت ارتباطات رادیویی و قطع مکالمات غیر ضروری

۹- بازنگری:

شماره بازنگری	تاریخ بازنگری	شرح بازنگری
۰۱	۱۳۸۶/۱۰/۱۹	جهت بررسی و اظهار نظر
۰۲	۱۳۹۰/۱۰/۱۰	بازنگری کلی
۰۳	۱۳۹۸/۰۹/۰۱	بازبینی کلی نظام و انطباق با ویرایش های جدید استانداردها